

1 | 2017
48. Vuosikerta

Sössö

AALTO-YLIOPISTON SÄHKÖINSINÖÖRIKILTA RY

Sisällys

05

Pääkirjoitus

06

Hurlumhei!

07

Kipparin muistelmat

10

Kiltatoimintaa siellä
täällä ja tuolla

12

Dabin alkeet

16

Sammakkopalsta

17

Jääkaruselli

20

Elämän valttikortit

22

Se väärä vuodenaika

24

Vaiko sittenkin se
oikea vuodenaika?

26

Sössö testaa: Sohvapalat

30

Yksi vähemmän perinteinen
tapa valmistaa simaa

32

Osakuntaelämää teekkarisilmin

34

Mayday, mayday,
May Day is coming!

36

Luonto Kutsuu

38

Hirven Puuhanurkka

Julkaisija

Aalto-Yliopiston
Sähköinsinöörililta Ry
sik.ayy.fi
Postiosoite: PL 15500
00076 Aalto

Päätoimittaja

Sofia Suutarinen
sofia.suutarinen@aalto.fi

Toimitus

Toni Kangas
Ilmari Kasvi
Aapo Kokko
Miika Koskela
Kia Lehti
Antti Mäki
Kalle Petäjäaho
Mari Porko
Iida Salmivesi
Joona Välilehto

Vierailevat

Tomi Koskinen
Ville Kapanen

Taitto

Elias Hirvonen
Lauri Vähä-Savo

Kannen kuvat

Mikko Pesonen
Miika Ruissalo

Paino

Picaset Oy
100 kpl

Palaute ja Verkkolehti

sik-sosso@list.ayy.fi
sik.ayy.fi/sosso
sosso.fi

ISSN

ISSN-L 0785-1707
ISSN 0785-1707 (Painettu)
ISSN 1798-1727 (Verkkolehti)

Pääkirjoitus

Wappu! Huudahdus, jonka jokainen fuksi ja vanha on tottunut kuulemaan kevään ensimmäisten arastelevien auringonsäteiden tunkeututtua luentosalien huuruisten ikkunoiden lävitse. Wappu on musiikkia, euforiaa ahkerasti ja ei niin ahkerasti opiskelevalle sähköläiselle. Wappu on kuin orastava toivo jostakin paremmasta, läpäistystä Piirianalyysin tentistä, uudistetusta Sähkömagnetismin kurssista, Signaalien ja järjestelmien siirtämisestä vapaavalintaiseksi. Wappu on toivoa.

Silloin kun minä olin fuksi, odotin tuota lähellä, mutta niin kaukana häämöttävää riemujuhlaa kuin kuuta nousevaa. Teekkariuden symboli, tupsullinen lakki, edusti kaikkea, minkä vuoksi olin niin kovasti opiskellut. Wappu 2017 on allekirjoittaneelle neljäs Otaniemessä ja totuus on, että jokainen vuosi on tuonut kokemukseen oman uniikin lisänsä. Ei siksi, että Wapusta ei voisi nauttia täysin siemauksin alusta lähtien, ehei. Wappu ei kuitenkaan ole yksittäinen tapahtuma tai viikkokaan. Wappu on asia, joka kasvaa sisällä kuin rakkaus. Wappu on sielunkumppani, jonka paluuta maail-

Sofia

Kuva: Oskari Lahti

Hurlumhei!

Kevät on jälleen koittanut Otaniemessä. Vanhat tutut merkit, kuten kippareiden kevätkarnevaalimainokset, ovat jälleen täällä. Myös kiltalaisten keskuudessa vähemmän merkittävät wappuisat tuulahdukset, kuten fuksimajurin päiväkäsky, ovat ilmestyneet killan ilmoitustaululle.

Rakkaimman juhlan lähestyminen näkyy myös lisääntyneenä aktiviteettina kiltahuoneella. Viimeisiä pisteitään hamuavat fuksit ovat hallituslaisten mitä kekseliäimpien toimeksiantojen myötä päässeet töihin. Asumuksemme onkin ehostettu ajan- kohdan arvoiseen kuntoon kaamoksen kestäneen ajoittaisen kaaoksen jäljiltä.

Killan piirissä tapahtuva arkinen aherrus on viime aikoina saanut piristystä myös peli-iltavastaavien toimesta. Äskettäin aloitettu kiltapäiväkerhotoiminta on pleikkariturnauksineen saanut suuren suosion. Innostus on äänimaisemasta päätellen myös kohottanut kiltalaisten verenpainetta - mikäpä olisikaan parempaa Wapun alla, kuin kohonnut riski sydän- ja verisuonitauteihin!

Kirjoitushetkellä tarkasteltuna kilta järjestää huh- tikuun aikana paljon mukavaa tapahtumaa Wap- pufilikseen virittäytymistä silmällä pitäen. Näh- dään viimeistään Ulliksella!

Teidän,
Tomi

Kipparin muistelmät

Kirjoittanut: Miika Koskela **Kuvat:** Essi Jukkala, Oskari Korpelainen

Wappu. Tekkariuden suurin juhla. Harvinaisen hyväksytty syy toikkailla pari viikkoa ympäriinsä tekemättä mitään kouluun liittyvää (vaikka seuraamuksiahan sellaisella on). Itselläni on tulossa nyt neljäs Wappu, missä olen ollut mukana. Tämä Wappu todennäköisesti tulee olemaan toinen niistä unohtumattomista Wapuista, kun omat fuksit pääsevät mukaan wapunajan viettoon ja vastaanottamaan lakkia amfilla. Edeltävä varmasti unohtumaton Wappu on tietysti oman fuksivuoden Wappu. Ja nyt kun Wappu alkaa taas lähestymään, ei voi kuin miettiä sitä, miltä

oma fuksiwappu tuntui.

Itselle heti lähtökohtaisesti Wappu ei ollut mitenkään itsensäselvyys. Astetta kovempi antautuminen teekkariuden saloihin yhdistettynä ehkä hieman valjuun opiskelumoraaliin meinasi tuottaa turmion. Opiskelupuoli oli hieman karilla fuksivuonna ja asiaa ei helpottanut pitkä keuhkokuume syksyllä. Vaikka keväällä onnistuikin ottaa hieman kiinni opinnoista taas, niin ongelmaksi syntyi aikataulu. Kyseiset kurssit, joilla oli tarkoitus saada kasaan loput nopat, loppuivat vasta Wapun jälkeen. Tarkoittaen, että vaikka ne opinnollisesti veisivät eteenpäin, ei niillä olisi vaikutusta lakin saamiseen.

Tästähän alkoi sitten todella kova stressi ja eräänä päivänä sitten menin kertomaan asiasta kipparille-

ni. En rehellisesti muista, mitä sain vastaukseksi, mutta taisi kyllä olla jotain hieman rauhoittavaa, sillä lopputuloksena oli, että sellaiset kurssit löytyivät, joilla saisi nopat ennen Wappua kasaan. Projektissa oli suurena apuna silloinen opintomestari Late, joka otti tämän vaikean tehtävän harteilleen ja löysi kuin löysikin vastauksen.

Vastaus ei kuitenkaan ollut niin helppo kuin olisi kuvitellut. Matemaattiset ohjelmistot V, joo'oh. Perus Matlabin opiskeluahan siellä oli tarkoitus harjoittaa. Kuitenkin ongelmaksi muodostui se, kenelle kurssi oli tarkoitettu. Kyseessä oli nimittäin maisterikurssi. Ja kun laskettavat asiat perustuivat maisteritason opintoihin, niin oli kyllä sormi suussa. 90% ajasta meni siihen, kun yritti tajuta mitä yritimme laskea.

Itse Matlabin käyttöön ei ollut niin monimutkaista, mutta hittoako teet millään tiedolla, kun et tiedä, miten sitä pitäisi käyttää.

Motivaatio oli kuitenkin suuri, ahkerasti useamman tunnin väänsi laskareissa hommia ja tehtävät edistyivät hyvin hitaasti, mutta varmasti. Motivaatio ei kyllä ehkä näkynyt ensimmäisellä luennolla, kun arvon opintomestari itse tuli herättämään kiltahuoneelta ja kysymään, että eikös minulla ole kyseisen kurssin ensimmäinen luento? En muistanut ottaa edes takkia mukaan...

Tehtävien edistymisen tahti oli kuitenkin hieman liian hidas. Viikko ennen lopullista dedistä huomasi, että tällä tahdilla ei kyllä riitä vaadittuun määrään. Kun viimeinenkin toivon hiven oli sammumassa viimeisenä päivänä ennen dedistä, keksin viimeisen keinon. Menin assarin työhuoneeseen, selitin, että nämä nopat on pakko saada ja voisi-ko hän auttaa. Assari hetken pohti ja vastasi, että kyllä hän voi jos kerran oikeasti on näin kriittistä.

Siinä sitten tein kuuden tunnin putken laskareita hänen avustuksellaan. Sovimme mitkä tehtävät tuli tehdä, että kurssin voisin päästä läpi. Arvosananahan oli tietysti heikoin mahdollinen, mutta läpihän homma meni. Kipparit eivät varmaan olleet nähneet ikinä niin iloista fuksia kun menin ilmoittamaan, että kurssi meni läpi ja kaikki on kunnossa lakia varten.

Wapun riennoissa olinkin sitten täysillä mukana. Hommahan meni lopulta niin kovaksi, että lakienjaon jälkeen painuin nukkumaan heti. Powernappien jälkeen tajusin kaksi asiaa. Mantan lakituksen bussit olivat lähdössä kohta ja minulla on vielä muutamat wappulehdet myymättä. Pakkohan sitä oli, aivan kuoleman väsyneenä, raahata itsensä mukaan busseihin.

Hommassa oli vain yksi on-

gelma, ensimmäistä kertaa elämässäni olin menettänyt ääneni. Edellisen päivän ja yön huutamiset olivat tehneet veronsa, minkä takia Helsingin keskustassa pyöri yksi valkohaalarinen fuksi, lakki olalla, wappulehtiä käsissä ja yhtäkään pihahdustakaan ei tullut suusta. Onneksi kuitenkin käsielkein sain myytyä useamman lehden, pitäisi varmaan hakea tutalle....

Mantan jälkeen oli taas pak-

ko ottaa unta palloon. Unet meinasi-
vat vetää hieman turhankin pitkiksi, sillä heräsin 23:15. Tuli muuten aika kova kiire päästä Wappubileisiin laskemaan lakkia päähän. Jonot sisään olivatkin karmea näky, dipolin ovilta melkein pro-teekkari patsaalle. Tässä vaiheessa muisti alkaa hieman pettämään, mutta muistaakseni taisin onnistua puhumaan itseni sisälle VIP-ovesta. En tiedä miten tämä oli onnistunut, mutta jotenkin olin kui-

tenkin jo hyvissä ajoin ennen puol-
tayötä yleisön joukossa fuksitoveri-
den vieressä odottamassa H-hetkeä.

Sitten tuli se hetki, keskiyö,
retuperä on soittamassa, kaikilla
on lakit käsissä pään päällä odotta-
massa laulun loppua. Ja niin se aika
tuli, lakin sai vetää päähän. Kyseistä
fiilistä en osaa edelleenkaan pukea
sanoiksi, homma tuntui aivan usko-
mattomalta. En edes oikeastaan yri-
tä kuvailla sitä tunteiden myrskyä,
miten tiesi kuinka lähellä homman
pieleen meneminen oli, kuinka pal-
jon oli kokenut fuksivuoden aikana,
mitä puolia oli löytänyt itsestään ku-
luneen vuoden aikana, mitä ei edes
itse tiennyt olevan olemassa. Se tun-
ne oli aivan uskomaton, muuta en
osaa sanoa. Kaikki tästä eteenpäin
on ollut yhtä huikeata matkaa teek-
kariuden polulla, mutta fuksivuosi
on se, minkä tulee varmasti muista-
maan koko loppuelämän.

Eri tapahtumissa käyminen,
yli tuhannen fuksipisteen keräämi-
nen, viisi eri työpistettä, lukuisia
haalarimerkkejä haalarissa, älyttö-
män monta eri härpäkettä, jokai-
sessa oma alkuperänsä ja tarinansa,
mieletön kasa uusia ystäviä joihin
lukeutuu yhtenä tärkeimpänä sil-
loinen HTMK, tuhoton määrä uu-
sia taitoja, Fuksitohtorin arvonimi,
Vuoden Fuksin titteli ja kaikista tär-
keimpänä, Teekkarius.

Näistä kokemuksista lopulta syntyi
lempparireseptini:

Mistä on eeppisin fuksivuosi tehty?

1001 fuksipistettä
100 haalarimerkkiä
10 opintopistettä
1 pirun töhö fuksi

Siitä on eeppisin fuksivuosi tehty.

KILTATOIMINTAA SIELLÄ TÄÄLLÄ JA TUOLLA

TEKSTI: VILLE KAPANEN / KILTAPATRUUNA

KUVAT: ESSI JUUKALA

Kiltatoiminnan parissa puuhastellessa tulee aina välillä miettineeksi, että onko toiminta muualla samanlaista kuin rakkaassa Otaniemessä. Muiden suomalaisten yliopistojen opiskelijakulttuuriin pääsee onneksi tutustumaan kohtalaisen usein esimerkiksi Sähköpäivien, Kotimaan pitkän tai väärälle paikkakunnalle muuttaneiden kavereiden kautta. Omien empiiristen koekieluiden perusteella lieneekin turvallista sanoa, että teekkarit ympäri Suomea järjestävät kohtalaisen samankaltaista toimintaa.

Parin kostean sähköpäiväreissun jälkeen **Suomi Vaa-**sa saattaa tuntua aika nähdyltä ja kiinnostus suuntautuu muualle Eurooppaan. Hyvin suppean ja epätieteellisen kyselytutkimuksen (Kapanen et al. 2017) perusteella vaikuttaisi siltä, että suomalaisen opiskelijakulttuuriin verrattavissa olevaa toimintaa harastetaan lähinnä muissa Pohjois-

maissa.

”Onko toiminta muualla samanlaista kuin rakkaassa Otaniemessä?”

”Teekkarit ympäri Suomea järjestävät kohtalaisen samankaltaista toimintaa.”

”Suomessa ollaan totuttu kiltahuoneisiin, joissa on mukava rentoutua tai opiskella”

häis-ten tutkimustulosten valossa näyttää siltä, että monissa (lue: ainakin muutamissa) Euroopan kaupungeissa lähinnä vaihtarijärjestöt kuten ESN ovat aktiivisia. Paikalliset opiskelijat keskittyvät lähinnä omiin harrastuksiinsa ja saattavat käydä satunnaisesti opiskelukavereidensa kanssa samassa baarissa.

Omalla kohdallani satunnaiset arvaukset opiskelijakulttuurin tilasta Keski-Euroopassa eivät riittäneet tyydyttämään tiedonjanoani, joten päädyin suorittamaan aiheesta case-tutkimusta Alankomaihin. Jo hyvin lyhyessä ajassa havaitsin, että

joko Technische Universiteit Eindhoven on säännön vahvistava poikkeus tai aiemmat tutkimustulokset voidaan heittää roskakoriin. Eindhovenissa opiskelijaelämä on varsin aktiivista, ja siitä huolta pitää 10 kiltaa ja kiltojen kattojärjestö FSE (The Federatie Studieverenigingen Eindhoven). Järjestöt vastaavat jäsenmäärältään ja toiminnaltaan hyvin pitkälti suomalaisia kiltoja. Lyhyt katsaus Gewis-järjestön hol-

lanninkieliseen budjettiin varmisti myös sen, että toimintaa pyritetään hyvin vastaavassa mittaluokassa.

M

itkä sitten muodostavat suurimmat erot Otanien ja Eindhovenin opiskelijatoiminnan välillä? Näkyvin ero lie-nee järjestöjen tiloissa. Suomessa ollaan totuttu kiltahuoneisiin, joissa on mukava rentoutua tai opiskella niin päivällä kuin iltai-

sinkin. TU/e kampuksella rentoutumista harrastetaan yleensä hiukan kosteammissa merkeissä, sillä laitoksien tiloissa sijaitsevat kiltahuoneet toimivat myös baareina, joissa saattaa törmätä niin opiskelijoihin kuin henkilökuntaankin. Kosteampi kulttuuri näkyy myös tapahtumakalenterissa, sillä oluiden nauttiminen on tärkeä osa tapahtumaa huomattavasti useammin kuin Suomessa. Eindhoveniin muuttamisen jälkeen osaakin arvostaa paljon enemmän esimerkiksi SIK:n järjestämää kulttuuri- ja urheilutoimintaa.

Syväluotaavan analyysin opiskelijakulttuurin vivahteista voineekin

”Paikalliset opiskelijat keskittyvät lähinnä omiin harrastuksiinsa ja saattavat käydä satunnaisesti opiskelukavereidensa kanssa samassa baarissa”

lopettaa toteamalla, että arvailun sijasta kannattaa lähteä itse selvittämään millaista muualla on. Ainakin Eindhovenissa toimintaan pääsee helposti mukaan ja ennen kuin edes huomaa tajuaa päätyneensä toimariksi paikalliseen kiltaan. Muiden maiden meinikiä nähdessä oppii myös arvostamaan entistä enemmän SIK:n toiminnan monipuolisuutta.

”Hyvä SIK!”

”Muiden maiden meinikiä nähdessä oppii myös arvostamaan entistä enemmän SIK:n toiminnan monipuolisuutta”

DABIN ALKEET

Teksti ja kuvat: Miika Koskela

Internet on täynnä sitä, Niemen juhlissa voi havaita sen ja fuksikapteenit tekevät sitä ringissä. Mistä hemmetistä on kyse? Dab on uusi liike, joka on noussut pintaan ja on varmaan juuri ja juuri hengissä, kun seuraava Sössö julkaistaan. Kuitenkin jokainen teekkari on ajan hermolla, ehkä jopa hieman edellä, joten on korkea aika opetella "dabäämään".

Dab on taas yksi niistä liikkeistä, joka on lähtenyt jenkkien hip-hop -skenestä. Tarkempana lokaationa on Atlanta ja Skipa da Flippa -artisti. Liike on yleistynyt Suomessa vasta 2016 puolella ja on nykyään vakionaäky bileissä. Ainakin sellaisissa, missä on nuorempaa polvea.

Itse olen oppinut FTMK'16 seurassa däbin saloja ja tästä ammennan oman tietoni. Däbi on päässyt kehittymään sen alkuperäisten rajojen ulkopuolelle, mutta ennenkuin siirrymme edistyneempään, kokeelliseen, puoleen däbista, niin aloitamme hieman alkeellisemmalla tasolla:

Oikean käden suoristaminen

Oikean käden suoristaminen tapahtuu hyvin yksinkertaiseen asentoon. Ruumiiseen nähden käden tulee olla suorassa linjassa, eli tasan tarkkaan suoraan oikealle, ihan kuin kurkottaisit jotain pöydältä. Nosta kättä kuitenkin hieman yli hartiatason, tarkoituksena ei ole kuitenkaan poimia omenoita puusta, joten hyvin pieni 10-20 asteen kulma riittää.

Vasemman käden koukistus

Liike muis-
tuttaa hieman kellon
katsomista, ehkä hieman "liki-
näköinen" versio vain. Eli samalla
tavalla kuin katsoisit rannekelloa, niin
nosta kättä koukistettuna. Olkapään tu-
lisi nousta harteiden tasolle muodostaen
90 asteen kulman. Eli ruumiiseen nähden
olkavarsi osoittaa suoraan eteenpäin.
Samalla kyynärvarsi muodostaa toisen
90 asteen kulman kääntyen suoraan
naamasi eteen. Koko käden tulisi
olla samassa tasossa hartialin-
jaan nähden.

Polvien koukistus ja Pään taitto

Koukista vasenta
polvea hieman, näin ruu-
miisi nojaa vasemmalle. Koukista
samalla hyvin vähän oikeata polvea,
kuitenkin niin, että nojaaminen vasemmal-
le säilyy, eli kompensoi vasemmalla polvella
hieman oikean polven koukistumista. Samalla
voit taivuttaa vartaloa hieman eteenpäin. Näin
kokonaisuutena sinun tulisi nojata vasemmalle ja
hieman eteenpäin; Kunnan etuviistonojaaminen.
Viimeinen osa on pään taitto. Tätä voi harjoitella
kohdan 2 kanssa - oikea paikka on helpointa löy-
tää pienen avun kanssa. Kun vasen kätesi on val-
miina paikallaan, laske pääsi kädelle, ihan kuin
alkaisit pyyhkimään hikeä. Älä kuitenkaan
nosta vasenta kättä! Otsasi keskipiste
pitäisi osua hieman kyynärtaipeesta
oikealle.

Kaikki samaan aikaan

Loistavaa,
osaat nyt jokaisen
osa-alueen. Nyt voit kokeilla
kaikkia samaan aikaan. Kaikkien
liikkeiden tulisi alkaa samaan aikaan
ja myös loppua samaan aikaan. Olet
nyt suorittanut däbin!

Huomiona se, että käsien asento on
hieman itsestä riippuvainen, jotkut
pitävät hieman löysänä, toiset taas
tikkusuorana. Ihan itsestä kiinni
miten haluat tehdä, kokeile
mikä tuntuu parem-
malta.

PRO-taktiks

Siirrymme hieman pidemmälle vietyihin mahdollisuuksiin. Däbia voi tehdä melkein mistä vain ja miten vain, mielikuvitus on rajana, esittelen kuitenkin neljä erilaista tapaa suorittaa.

Jousiampuja

Hyvin yksinkertainen muokkaus. Normaaliin däbiin nähden käden ojennus on ensimmäinen liike. Kuvittele, että pidät kädessäsi joustia, tartu nyt toisella kädellä kuvitteelliseen jäntereeseen kiinni ja vedä. Vedon tulisi loppua suurin piirtein posken kohdalle, kuten oikeastikin ilman apuja ampueessa. Nyt kun päästät jäntereestä irti, niin samaa aikaa paina pääsi käteen, kuten normaalissa däbissä. Näin voit saada riekuvat aplodit kavereiltasi kun osoitit, että däbisi on suuremmalla tasolla kuin heidän.

Apu Däbi

Joskus kavero tarvitsee apua, hän melkein nuokkuu jo, kädet eivät meinaa liikkua ollenkaan ja pää vähän horjahtelee puolelta toiselle. Ihme, että pysyy edes pystyssä. Kaverina olet kuitenkin valmiina näyttämään, että frendisi on vielä kykeneväinen bilettämään. Pujahda kaverisi taakse, ja dabaa hänen puolesta. Kun näet kaverisi heilauttavan päätään jommalle kummalle puolelle, kurkota omalla kädellä hänen pään ympäri, muodostaen näin pään puolen osuuden. Samalla suorista oma kätesi aiemmin opittuun asentoon ja näin kaikessa salaisuudessa olet tehnyt kaverisi kanssa däbin!

Däbivalssi.

Yksi mielenkiintoisimmista däbeistä, mitä on keksitty. Tarkoituksena on valssia nimen mukaisesti däbissä. Tarvitset tähän liikkeeseen parin, älä kuitenkaan ota samaa kaveria, ketä autoit edellisessä osassa, sillä tämä liike tarvitsee motorisia taitoja! Menkää vastakkain ja molemmat däbiin niin, että olette toistenne peilikuvia. Ottakaa askel toisianne kohti ja ottakaa toistenne käsistä kiinni, pysyen däbissä. Nyt voitte aloittaa valssin askeleet! Onnistuessa liike on taatusti tanssilattian huomionviejä. Tätä kovemmaksi on vaikea laittaa! Liike toimii myös nykyisessä sukupuolineutraalissa maailmassa todella hyvin, sillä kumpikaan ei ole oikeastaan vievässä asennossa. Ja jos päädytte toteuttamaan tämän kaverinne kanssa, niin siinä humalatilassa ei kukaan varmasti osaa sanoa jalkojen liiketäkään kumpi vie.

Aivastusdäbi.

Jos olet ikinä aivastanut kyynärtaipeeseen, niin osaat jo puolet liikkeestä. Eli aivasta, tai ole aivastavinasi. Nosta toisen käden kyynärtaive valmiiksi ja samaa aikaa kuin aivastat, niin levitä toinen käsi suoraksi muodostaen däbin. Tämän liikkeen voi sujauttaa normaaliin keskusteluun ja yllättää kaverisi totaalisesti!

Näiden vinkkien avulla olet taatusti tiputtanut tanssitaitosi wanhojen tansseista ainakin kolme askelta taaksepäin. Harjoittele ahkerasti peilin ääressä ja tule wappubileisiin toteuttamaan ja osoita, että tämä artikkeli ei ollut totaalinen ajanhaaskaus!

Ommi Taskola eräälle kipparille
*"Jos mul olis aikakone ni mä menisin
ajassa taaksepäin ja antaisin sun isälle
seksivalistusta..."*

Vanha Rahis KP:lla
*"Onhan tää perseest että pitää käydä
joillain excuilla"*

Pori Marko (nimi muutettu)
"Onks Suomessa strippiklubeja?"

Högis, kokoustamista harkitessa
"No jos joku vetää mua käteen, niin OK"

Komi Toskinen
*"Kuka tekee parhaimman makuisen
mustikkapiirakan?"*
"No se on se MangoDB"

Sössön taittaja lehteä taittaessaan
"Nyt tulee vaa jotain paskaa"

SAMMAKKOPALSTA

Valtuuston puhemies
"Mul on valtuusto chatti mutella tietysti!"

Yrityssuhdemestari ABC:llä
"Kaikki nää ABBt on samanlaisia!"

Eräs jostain syystä infolle vaihtanut
graafikko
"Mikä on oskilloskooppi?"

Entinen opintomestari
"Elämä on tauko kaljasta"

Sössön päätoimittaja
"Ei minun Suomessani!!"

Jääkaruselli

Teksti: Miika Koskela **kuvat:** Elias Hirvonen

Kiltamme sai maaliskuussa harvinaisen tilaisuuden päästä mukaan testaamaan 100m halkaisijan jääkarusellia, mikä oli osa Suomi 100v -juhlavuotta. Kyrö Distilleryn tilaisuus tuli killallekin hieman yllätyksenä, mutta matkaan saatiin lähtemään melkein 100 sähköläistä. Ilmoittautumista saattoi hieman vauhdittaa tapahtuman ainutlaatuisuus, se, että tapahtuma oli ilmainen ja tieto siitä, että Kyrö Distillery olisi paikan päällä pitämässä open baria...

Matka kohti Lohjan seutua alkoi 12.3. Mukavan aurinkoisessa kelissä. Aurinkoa oli jopa sen verran, että busseissa alkoi olemaan sen verran lämmin tunnelma, että takit lähtivät yltä ja hupparitkin alkoivat osalla poistumaan päältä. Tässä vaiheessa kuitenkin vaatteiden väheneminen jäi tähän, toistaiseksi....

Matkaa helpotti Kyrön tarjoamat lonkerot, joita matkustajat alkoivat heti tyhjentämään. Yllättäen ei yhtäkään jäänyt yli, vaikka niitä oli mitoitettu hie-
man ylimääräisiäkin...

Kun pääsimme "perille", selvisi, että jotain tässä joutuu sittenkin tekemään, eli kävelemään loppumatkan itse, kun bussit eivät pidemmälle kulkeneet. Matkaa ei onneksi ollut paljon ja kävelytahtia joudutti ajatus Open Barista.

Hetken saimme kävellä järven jäällä kunnes pääsimme paraatipaikalle. Ihmisiä oli työntouhussa ja hommat näyttivät olevan selvästi kesken. Meitä tuli ottamaan vastaan koko projektin pääjehu Janne Käpylehto. Vanhana teekkarina hän naureskeli meil-

Tapahtumassa nähtiin hyvää yhteistyötä.

Jääkarusellissa päästiin saunomisen lisäksi myös pulahtamaan avantoon.

le, että me pääsemme nyt työhömmiin auttamaan projektissa. Karusellin railoa piti sahata, irrotettuja jääpaloja piti siirtää ja sauna ja jääsauna piti pysyttää.

Alku meni loistavasti, kun kaikki alkoivat kantamaan jääpaloja kekoon ja homma edistyi vauhdilla. Hommiin tuli kuitenkin este vastaan. Moottorisa-hoja ollessa vain kaksi, tapahtui sahaaminen hyvin hitaalla vauhdilla, joten jääpaloja ei enää jonkin ajan kuluttua ollut siirrettäväksi. Hätä ei kuitenkaan ollut suuri, sillä ihmiset löysivät tekemistä: Kyrön baaritiski oli aukeamassa.

Ei ollut suuri ihme, että teekkariporukkaa kiinnosti Gin & Tonic -drinkit, jotka oli tehty maailman parhaasta Ginistä. Vaikka en itse ole kyseisen drinkin ystävä, tai edes kummankaan ainesosan, niin kiinnostus oli liian suuri. Pienen maistelun jälkeen oli pakko myöntää, ei se hullumpaa ollut ja kyllä sitä mielellään otti vielä toisenkin. Hyvää oli, eikä tämä ollut edes maksettu mainos.

Ruokapuolen hoiti nuotio ja tikunvarsissa olevat makkarat. Muutamat meistä yrittivät tilata pizzaa suoraan järven keskelle, autolla kun sinne oli turvallista tulla, mutta ei onnistunut. Tarkkojen ohjeiden jälkeen saimme ilmoituksen, että eivät suostu kuljettamaan, mikäköhän oli syynä, tiedä häntä.

Saunomisen, avantouimisen ja livebändin jälkeen alkoi huoli nousta kellonajasta. Muutaman tunnin olimme jo olleet paikalla. Huoli oli aiheellinen, sillä meille ilmoitettiin, että jääkaruselli ei tulisi valmistamaan sinä päivänä. Hieman pettyneen näköisiä olivat sekä projektiin osallistuneet että sähköläiset. Kuitenkin päivä oli hauska, eikä varmasti hetkeen unohdu ja ainakin nautimme auringosta, hyvästä säästä ja hyvästä seurasta. Kyllä sitä voisi useammankin sunnuntain viettää samalla tavalla.

Ennenkuin lähdimme pois, pääsimme hieman haastattelemaan itse pääjehua, Janne Käpylehtoa.

Toimittaja Miika (vas.) ja Janne Käpylehto (oik.)

Tänään ei jääkaruselli lähtenyt pyörimään, mitäs kävi? Mä ymmärsin, että sahat otti vähän kiinni tässä projektissa?

Joo, tää on tuotekehittelyprojekti eli homma kehittyy ja yllätyksiä on. Yllätyksenä oli, että jää oli niin paksu, se oli paksumpaa kuin mitä oli alustavat katsastukset.

Ja sitten molemmista sahoista hajosi yks pultti, mutta se korjattiin “purkka-jeesusteippi” -viritelmällä ja homma jatku. Se oli hienoa, että tuolla sahauskooneella, mitä ette ehtineet näkemään, niin sillä saatiin kerran yksi rundi vedettyä, joka sitten joudutti tätä hommaa merkittävästi. Ilman sitä tää olisi mennyt kauheen vaikeeks.

Joo kyl tämä näytti sellaiselta, että kyllä tämä pyörimään lähtee, se ei ole ongelma.

Katsotaan, kyl se nyt pakko on saada pyörimään kyllä, kun sen kanssa touhuttiin niin paljon. Et se on niin pienestä kiinni. Siin on hieno ura tuolla ympäriinsä melkein kokonaan et vähän puuttuu. Täröytän tosta vielä. Et kyllä se pyörimään vielä saadaan,

Morjensta, kerrotko, kuka olet ja mitä tänään on tapahtunut?

Joo, mä oon Janne Käpylehto, teekkari, sarjayrittäjä, tietokirjailija, kunnallisvaaliehdokas. Jääkaruselli ei lähtenyt vielä pyörimään, mutta kyllä se nyt tosta varmana laitetaan pyörimään kunhan löytysi vielä bensaa, hieman on tuota sahaamista jäljellä. Kiitoksia Sähköinsinöörikillalle, oon naureskellu sitä kuinka vähän aikaa meni siihen, että löytyy tarvittava määrä teekkareita juhlimaan. Jääsauna päälle, bändi soittamassa ja tietenkin sponsorina Kyrö Distillery ja juomat maistui, eli oli hauskaa.

Mä voin paljastaa, että mun vuosina, mitä nyt neljä vuotta ollu, ni en ole nähnyt minkään ilmoittautumisen menevän noin nopeesti.

Aivan mahtavaa!

Loistavaa! Haluatko kertoa tähän loppuun vielä wapputerveisiä teekkareille.

Wappu on teekkarin parasta aikaa. Kannustaisin jäynäämään, se on hirveän hauskaa. Mulla on pitkä toimintahistoria. Naureskelin tossa jokin aika sitten, kun huomasin, että on tullut teekkarijäynistä kirja, “Troolattua saimaannorppaa ja 101 muuta teekkarijäynää” tai joku sellainen. Soitin kustantajalle, että mä muuten oon tehny sen norppaetiketin. Mä olin Audiopolin puheenjohtaja silloin, kun jäynä tehtiin. Vedin sitä yhdistystä ja olin siinä jäynässä. Ja silloin kun en vielä ymmärtänyt miten taitto-ohjelmat toimii, niin jollain surkealla ohjelmalla muistan kun väänsin sen norppaetiketin.

Kiitoksia haastattelusta ja toivottavasti lähtee vielä homma pyörimään.

Kiitoksia teille.

Elämän Valttikortit

Teksti ja kuvat: Ilmari Kasvi

Nykypäivänä meiltä kaikilta löytyy kortteja. Monet niistä ovat hyvinkin käyttökelpoisia, mutta harva tietääkään mitä ominaisuuksia niistä löytyykään. Sössö tutki asiaa, ja löysi useita käyttötarkoituksia elämämme valttikortteille, jotta jokainen tietää, mitä omilla korteillaan voi saavuttaa.

Opiskelijakortti

Pelaa tämä kortti saadaksesi halveman bussilipun tai safkan. Vanhempien tieteenharjoittajien tulee olla varovaisia opiskelijakortin käytössä, sillä lukuvuositarroista muodostuva torni saattaa epähuomiossa tökkäistä ikävästi silmään.

Kela-kortti

Jos sähköpajalla loppuvat käämit kesken, voi kela-kortista pyöritellä näppärästi pari varalle. Kortilla saat päästä myös Anssin keikoille tai saada toimeentulotukea. Kelaa, miten kätevä lappu!

Pokémon-Kortti

Pelaa tämä kortti saadaksesi nostalgiapärinät. Sivuvaikutuksena vanhat keräilijät saattavat kaivaa omat korttinsa esiin. Tästä voi seurata eppinen Pokemon-battle, tai intensiivinen vaihtoprosessi, jossa esiin kaivetaan vuoron perään toinen toisinaan swagaliciousimpaa hologrammikorttia.

Valttikortti, eli Trump Card

Tämä kortti on paras kortti, ja kaikki tietävät sen. Sen pelaamalla voi varmasti pystyttää muurin, tuhota ISISin, lopettaa pakolaisuuden, karkottaa laittomat maahanmuuttajat, uudistaa terveydenhuollon, omistaa isot kädet, tuoda työpaikat takaisin ja tehdä jenkeistä jälleen suuren! Kaikki jotka väittävät toisin ovat valekortteja. Heillä ei ole suurta egoa, eikä golfkenttää. He ovat luusereita, joita ei kannata kuunnella.

TeekkariPekka Kortti

Laajaa pahennusta aiheuttanut kortti, joka uudelleenbrändättiin ironisemmaksi. Tästä kortista on parempi hankkiutua eroon ennen kuin kätesi on tyhjä.

Magic the Gathering -Kortti

Tällä kortilla et ainakaan saa. Muuta kuin peliseuraa roolipelitapahtumista tai pelikaupoista perjantai-iltaisin. MTG-korttien kanssa tulee olla varovainen, sillä niitä saattaa hankkia vahingossa vähän turhankin paljon.

Verokortti

Tätä korttia ei saa unohtaa, etenkin silloin kun on juuri saanut töitä. Korttiin paranee tutustua myös hieman tarkemmin, ettei vahingossa verota palkastansa neljänneestä ennakoon, toisin kuin eräs Sössön toimittaja.

Käyntikortti

Hyvin monikäyttöinen käyntikortti sopii jokaiselle. Niistä voi olla apua esimerkiksi auton käymisessä, käymälän käytössä ja oluen valmistuksessa. Niin ja tietysti bisnestaapaamisissa, mutta sehän on ihan toissijaista.

kinen! Et kai vain oletanut juuri että tämä kortti identifioi itsensä kortiksi? Tiedä ulosteisi.

Poliittisesti Korrekti Kortti

Ei ole olemassa väärää kortteja, vain väärää mielipiteitä. Pelaamalla tämän kortin voit kumota minkä tahansa argumentin, jos se poikkeaa omasta näkemyksestäsi, jonka keksit neljältä aamuyöstä tumblassa seikkailemasa. Whoa whoa whoa, hetkinen, het-

Muistikortti

Muistikortista on paljon hyötyä tiedostojen säilömisessä, mutta sillä on taipumus kadota perjantain ja lauantain välisenä yönä. Kadonnut muistikortti on parasta löytää itse, koska se että joku muu sen löytää, johtaa kiusaantuneisiin tilanteisiin.

Joulukortti

Pelaamalla joulukortin aiheutat itsellesi yllättävän määrän turhautumista, sillä joulukortti ei tule koskaan yksin. Tämä jokavuotinen rasite on muka jonkinlainen velvollisuus, joka olisi helpompi jättää pelaamatta. Onneksi kohta on Wappu, ja joulukorttien aikaan on vielä kauan!

Look forward to
a successful
career

Start
engineering
your future
today at

www.danfoss.com/career

 facebook.com/DanfossCareers

 twitter.com/danfosscareers

 youtube.com/user/DanfossGroup

 linkedin.com/company/danfoss

ENGINEERING
TOMORROW

Danfoss

Se väärä vuodenaika

Teksti ja kuva: Kia Lehti

*”Ihanaa, kun valoa on taas!”
”Ensimmäisiä leskenlehtiä odotellessa!”
”Luonto taas herää kukoistukseensa!”*

Tuttuja luontoääniä siihen tiettyyn vuodenaikaan, kun päivä alkaa pidetä, talvi väistyy ja kesä tekee pikkuhiljaa tuloaan. Kevät on monelle suosikkivuodenaika, sillä se kuvastaa uudelleensyntymistä ja kaamosväsymyksen katoamista. Pohjoisessa maassamme vuodenajat ovat todellisia ja niistä tulisi ottaa kaikki irti. Kaikille kevät ei kuitenkaan ole yhtä juhlaa ja vasta viime vuosina on opittu tunnistamaan ilmiö nimeltä kevätmasennus.

Kevät tarkoittaa teekkarille suuren ja mahtavan Wapun odotuksen aikaa, joka alkaa heti fuksimajurin lausuttua ensimmäisen päiväkäskyn sanat. Siksi energiatasojen lasku tähän vuodenaikaan saattaa tuntua väärältä eikä muiden ”piristyhän jo”-kommentit paranna syyllisyydentunnetta. Suomessa kaamosmasennus on yleisesti ollut hyväksytty ja looginen syy väsähtää ja valittaa, mutta kevään tulossahan ei pitäisi olla mitään väärää ja olet ilonpilaaja, jos erehdyt kertomaan tuntemuksistasi ääneen. Kevätmasennusta tutkittaessa on kuitenkin ilmennyt, ettei väsymys johdu kusipäisyydestä vaan aivokemiallisista seikoista. Lisääntynyt valon määrä saattaa joillakin ihmisillä vaikuttaa negatiivisesti serotoniinin ja melatoniinin välittäjäaineisiin ja tätä kautta mielialaan ja vireyteen.

Mikä keväässä sitten on niin tukalaa?

Valo

Toiset masentuvat talvella valon vähentyessä, mutta toisia valon lisääntyminen ahdistaa. Ainoa turvan tunne tulee syvällä Maarin tietokoneluolassa tai vastaavassa luonnonvalolta piilossa olevassa syvänteessä.

Kelit

Tänä vuonna kaaduttu jo pari kertaa komeasti Alepan parkkipaikan edessä – kuinka monta kertaa vielä tarvitaan, että veivi lentää? Vaihtoehtoisesti voi uittaa jalkojaan räntäkelissä ja mennä kouluun levittelemään sukkahien hajua kaikkien iloksi. Kelit myös vaihtelevat suuresti, sillä kevät ei osaa päättää onko se enemmän talvi vai kesä.

Työmäärä koulussa

Se yllättää aina keväisin, työn määrä. Kun jokainen proffa haluaa samaan aikaan kotilaskujen vastaukset ja tenttejäkin olisi siellä täällä, ei paljoa vapaa-aikaa jää. Syksyllä on vielä kesän jälkeen energiaa väentää opiske-luja, mutta ruhtinaallisen viikon joululoman jälkeen ei paljoa voimavaroja ole ehtinyt kertyä.

Stressi töidensaannista

Mikäli vakioduunia ei ole, iskee kauhea stressi ensi kesän suunnitelmista. Työhakemuksia pitäisi täytellä kouluhommien ohella aamusta iltaan ja vastakaikua ei kuulu. Pahimmassa tapauksessa kesä menee vielä nel-jäntenä opiskeluvuonna varastohommissa tai kesäno-pia nostellessa.

Leviävät kevätsairaudet

On se ihanaa, kun joku pärskii niskaan kylmää löylyä ja niistää räkävarastojaan tyhjäksi korvan vieressä. Nuha-kuumeet leviävät ja samalla pitäisi väsätä projektitöitä pirtsakasti. On se mukavaa.

Allergiat

Vaikka ruoka-aineallergioita tai muita yleisvaivoja ei olisi, hyvin montaa suomalaista koskettavat siitepölystä johtuvat allergiaoireet. Samalla vuotaa nenä ja silmät ja vielä ne flunssat päälle. Heinixiä saa vetää kesään asti.

Katupöly

Kun lumet vihdoin sulavat, seuraa muutaman viikon katupölyhelvetti katujyrien putsatessa pölyjä ja hiekko-ja pois. Eihän niissä allergioissa ollut tarpeeksi riesaa, kyllä vähän mustaa möhnää pitää päästä niistämään.

Koirankakka

Talvella se varmasti tuntui hyvältä idealta – koiran-kakkojen lakaiseminen kinoksen alle. Keväällä nämä kauniit kasat pääsevät rikastamaan kaupunkikuvaa ja kengänpohjia.

Muilla on hauskenpaa kuin itsellä

Kyllähän se ketuttaa.

3-3				
3-4				
4-4				
3-3-3				
3-3-4				
3-4-4				
4-4-4				

S
h
a
n
g
h
a
i

3-3				
3-4				
4-4				
3-3-3				
3-3-4				
3-4-4				
4-4-4				

Vaiko sittenkin se oikea vuodenaika?

Teksti: Iida Salmivesi

Taas se on täällä, ihana kevät. En ole vielä kukaan aivan varma, onko joulun jälkeen vuorokaudessa todellakin yhtä monta tuntia kuin syksyllä. Lisäksi viikossa tuntuu olevan vähemmän päiviä kuin ennen joulua. Niin nopeasti kevät kerta toisensa jälkeen pääsee yllättämään.

Aurinko jaksaa taas nostaa itsensä meidän nähtäville ja joka ilta koululta poistuessa sitä melkein sokaistuu ja ihmettelee, että miten ulkona ei ole vielä pimeää. Aamullakin herääminen tuntuu inhimilliseltä, eikä herätyskelloa välttämättä edes tarvita.

Kaupat ovat täynnä ihania keväthepeneitä, tennareita ja tulppaaneja. Mielessä pokshtelevat auki skumppa-pullot ja jouluvalot ovat vaihtuneet serpentiineihin. Lisäksi teekkarilakki odottaa kärsimättömänä kaapin päällä sitä, että se pääsee taas kunnolla tuulettumaan.

Mikä keväässä sitten on niin ihanaa?

Valo

Valo saa aikaan ihmeitä. Se lämmittää, piristää ja auttaa heräämään aamuisin. Lisäksi se antaa luvan tuhlata taas uusiin ”päheisiin blehoihin”, jotka tuhoutuvat viimeistään Ulliksella Wappupäivän tiimellyksessä. Valo myös pakottaa siivoamaan, sillä se näyttää armotta jokaisen tahran ikkunoissa ja villakoiran nurkassa (tässä tarkoitan niitä pölystä koostuneita, toivon että elävät villakoirat huomataan myös talven pimeydessä.)

Kelit

Vaihtelu virkistää ja elämä on kaikkea muuta kuin tylsää, kun ei herätessään tiedä, odottaako ulkona auringonpaiste vaiko räntäsade. Lisäksi liukas alusta saa jokaisen meistä tuntemaan itsensä edes hetken taitoluis-telijaksi. Kannattaa myös muistaa, että jopa maailman-mestarit pyllähtävät joskus.

Työmäärä koulussa

Työmäärä saa uhrinsa tuntemaan olonsa tärkeäksi ja jos hommat saa hoidettua, saa onnistumisista paljon energiaa ja itseluottamusta. Lisäksi kirjavuorten ja laskareiden keskellä aika juoksee kuin siivillä ja yhtäkkiä Wappu onkin jo ovella.

Stressi töidensaannista

Stressi töidensaannista ja kesän avoinna olevat suunnitelmat ovat uhka tai mahdollisuus. Jos kesälle ei tunnu löytyvän unelmien työpaikkaa, voi opintojaan täydentää kesäkurssien avulla tai lähteä reissuun. Niin Suomen-linnan ihanat kalliot kuin Etelä-Euroopan kuohuvat aallotkin maistuvat rankan kouluvuoden jälkeen. Kertyneen opintolainan voi maksaa pois sitten, kun unelmien työpaikka joskus löytyy.

Leviävät kevätsairaudet

Kevätsairaudet ovat oiva syy unohtaa kaikki koulustressit ja deadlinet ja keskittyä vain ja ainoastaan Netflixin antimisiin ja moottorisängyllä ajeluun. Lisäksi jos sinulla käy oikein hyvä tuuri, saattaa kämppiksesi jopa imuroida sinunkin huoneesi ja tuoda kaupasta jäätelöä.

Allergiat

Pahimmat allergiat saattavat toimia kuten kevätsairau-detkin. Lisäksi aamulla säästää paljon aikaa, sillä vuota-viin silmiin on aivan turha edes yrittää lisätä meikkiä.

Katupöly

Pölyyävät kadut ovat aito kevään merkki. Mitä siitä, että nielu ja silmät ovat täynnä hiekkaa, kun tietää, että kohta voi ottaa esille pyörät, skeittilaudat ja rullaluistimet. Lisäksi jos oman pihan sattuu omistamaan, tulee sekin varmasti siivottua kadunpuhdistuksen innoittamana.

Koirankakka

Koirankakka kengänpohjassa kertoo vain ja ainoastaan siitä, että lumet ovat poissa ja kevät on tullut! Lisäksi onhan sekin mukava tietää, että ihmisten parhaiden ystävien suolet toimivat kunnolla.

Muilla on haus Kempaa kuin itsellä

Se saattaa hyvässä lykyssä tarttua. Viimeistään Wappu-na.

Loppuun haluaisin jakaa teille kahdeksanvuotiaan Iidan kirjoittaman kevätrunon. Toivottavasti teiltäkin löytyy jo lauteet saunasta.

Kevät tulee, linnut laulaa,
maasta löytyy monta naulaa,
koska ISI rakensi lauteet saunaan!
Isi sanoi mulle kerran
että haluaisi purjehtia tyyntä vettä
maailman ääriin
ja löytää sieltä mettä!
Sitten sanoin isille, että mettä löydät vaikka
tuosta kukasta!

Loppu, koska mulle tuli iso hoppu WC:hen.

Kevätiloa ja mukavaa Wapun odostusta!
<3: Iida

Sössö testaa: Sohvapalat

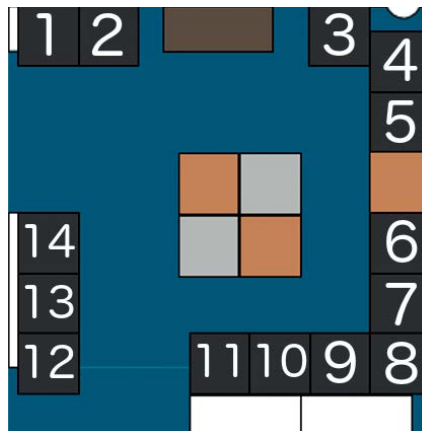
Teksti ja kuvat: Miika Koskela

Kiltahuoneen muuton jäljiltä kiltiksen sohvatkin ovat uudistuneet. Saimme muuton aikana korkeakoululta Otakaari 5:n vanhoja sohvia ja verraten vanhoihin sohviin harvinaisen mukavia. Vanhat sohvat olivat toki oikein designia ja arvokkaita, mutta eivät ne rehellisesti olleet kummoisia istumistarkoituksessa.

Uusilla sohvilla hetkeksi pysähtyminen on mukavaa ja sitä saattaa jäädä mahdollisesti pidemmäksikin aikaa istuskelemaan ja viettämään päivää. Yksi itseäni askarruttava kysymys on kuitenkin, mikäs näistä sohvapaloista onkaan nyt se paras? Palaset ovat ripoteltuna hieman ympäriinsä, joten istumakokemus on varmasti erilainen eri paloilla, ainakin suurimmaksi osaksi. Kontrollimielessä arvostelut on kirjoitettu normaalisti istumisen pohjalta, mutta mahdollisista lisäasunnoista mainitaan erikseen. Sohvat on numeroitu joten eiköhän lähdetä numerosta 1...

1.

Oleskelutilassa sohvakunnan pienin kokonaisuus, eli oven vieressä olevat sohvat ovat ensimmäisenä vuorossa. Näistä ensimmäinen on kulmapala. Jo heti alussa huomaa mielenkiintoisia mahdollisuuksia: Tästä näkee hyvin laajalti kiltahuoneen. On helppo jutella ihmisten kanssa ja tästä näkee toimistolle sekä hieman eteenpäin nojaamalla myös kahvihuoneen sohville. Samalla kulmapalaan kuuluu kahdella reunalla oleva selkänoja, joista toinen tässä tilanteessa käy mukavasti käsinojasta. Hyvin suuri plussa verrattuna "normaaleihin" paloihin. Ikävänä puolena on, että televisiota eikä valkokangasta näe ollenkaan. Infonäytöt ovat myöskin todella huonosti luettavia, eli hieman joutuu päätä kurkottaa kahvitilanteen näkemiseksi. Kuitenkin sosiaaliseen kanssakäymiseen tämä sopii. Varsinkin kahdenkeskinen keskustelu on helppoa, sillä tämä saareke koostuu kahdesta palasta ja sohvakunta on hieman erillään muista.

Kartta jutun tulkinnan avuksi

Yllättävä haittapuoli on se, että ei näe ovea. Kiltalaisia kun ramppaa sisään ja ulos, niin varsinkin sisään tupsahtavat henkilöt saattavat helposti säikkyvää kiltalaista nostattaa tuolista metrinkin verran.

2.

Edeltäneen palan vieruskaveri. Ominaisuudet ovat monelta osalta samoja kuin äskeisessä, mutta hieman eroja löytyy. Tästä näkee hieman syvemmälle toimistolle. Samalla näkyvyys vitriinien edessä olevalle

pöydälle on huomattavasti parempi. Infonäytötkin ovat melkein luettavia tästä kulmasta! Kuitenkin käsinojan puute on häiritsevä, ainakin näin peräkkäin testattuna. Televisiota-son pöytä ei toimi korvaamaan, sillä se on hieman liian kaukana, sekä korkealla. Voi olla, että killan joku pidempi henkilö voisi kyynärpäänsä nostaa tuohon, mutta itselle se ei ainakaan tunnu mukavalta. Samalla toinen huono puoli on, että tämä on suoraan valkokankaan alla, eli vähänkään normaalin mittainen ihminen osuu päällään helposti kankaaseen sen ollessa käytössä.

Tämä sohvakokonaisuus soveltuu pienemmillä ihmisillä myös lepotarkoituksiin. Kaksi palaa on vähän, mutta tarpeeksi varmasti monelle jalkoja hieman taivuttamalla. Rennompaa asentoa voi myös harastaa nojaamalla kulmapalaan ja levittämällä jalkoja kakkospalalle. Ykköspalan selkänoja on harvinaisen mukava, eli tässä pystyisi olemaan pidemmänkin ajan.

3.

Kakkospalan tapaisesti varsinaiset istumamahdollisuudet ovat sopivia kyllä. Näkymä on parempi, sillä tästä näkee kaiken toimistoa lukuun ottamatta. Infonäytöt ovat luettavissa ja hyvin suuri plussa tulee laturipisteestä! Kyseinen palahan on laturipisteen vieressä. Viihdelaitteiden näkyvyys on edelleen huono ja valkokangas saattaa osua päähän.

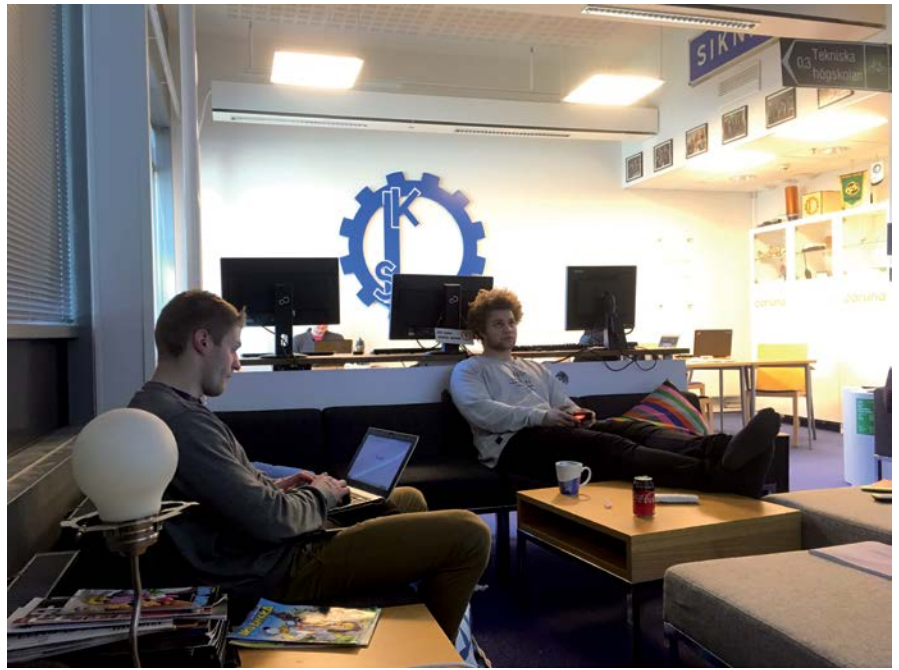
4.

Ultimatum näkyvyys killan sosiaalisiin tiloihin. Viimeisenkin kahvihuoneen sohvapalan näkee tästä. Viihdepuoli on edelleen huono sillä tästä kulmasta ei pysty katsomaan valkokangasta ilman, että kurottelisi paljon. Samalla normaali istuma-asento ei onnistu. Joko istuu hyvin epämukavassa asennossa, tai sitten hieman rönnöttää toiselle palalle. Rönnötysasennon otettuaan on tämä pala kuitenkin mukava. Verraten ensimmäiseen palaan kuitenkin seinän läheisyyden puuttuminen ei anna tarpeeksi tukea selälle. Eli pidemmältä ajalta saattaa mahdollisesti jäädä epämukava olo istumisesta. Valitettavasti sohvia ei voi työntää lähemmäs seinää putkistojen ja patterien takia.

Jos haluaa vain oleskella, eli käsillä ei ole mitään tekemistä, on helppo mahdollisuus käyttää molempiin suuntiin jatkuvia selkänokkia käsinojina. Tämäntyyppinen asento myöskin nostattaa itsetuntoa hieman, hyvin elokuvatyypinäinen "pomo"-asento.

5.

Kas vain, olemme päässeet kokonaan uudelle seinälle. Näkyvyyteen on tullut yksi muutos. Valkokangasta voi tästä jopa alkaa tarkastelemaan! Vitriinien sisältöä voi myöskin ihailla helposti ja tässähän on

Paikalta neljä on hyvät näkymät kiltahuoneelle

vieressä kahvipöytä! Mukavasti voi laskea kuppinsa alas ja ottaa käsiinsä vaikka jonkin moninaisista lehdistä mitä pöydältä löytyy. Esimerkiksi Sössö 2/2016 on tässä heti lähettyvillä. Pöydältä löytyy myös SIKin epävirallisen logon mallinen pöytälamppu, mikäli haluaa tunnelmalaistusta harrastaa.

Hirveän paljon negatiivista ei suoraan tästä palasta löydä, mutta katselukulma voisi olla hieman parempi. Tässä kolmikossa on myös mahdollista levätä, mikäli jalkoja suostuu taittamaan hieman!

6.

Nyt aletaan päästä asiaan viihdepuolella. Valkokangas näkyy selvästi, tästä katsoo mielellään elokuvia ja pelaa videopelejä. Kahvihuoneen puolelle ei näy melkein ollenkaan, joten pieni sosiaalinen vivahde tipuu tässä paikassa. Mutta viihdepuoli riittää hyvinkin korvaamaan tätä puutetta. Edellisen palan malliin, on kahvipöytä tässä vieressä! Eli edellisen palan pöytään liittyvät kommentit liittyvät myöskin tähän palaan.

Alamme myös pääsemään niille paloille, mistä yltää helposti sohvaringin keskellä oleviin raheihin ja pöytiin. Nämä palat ovat tietysti liikuteltavissa minkä tahansa palan eteen, mutta kunnan kiltalainen ei sellaista jaksakaan tehdä, vaan nostaa jalat silloin, kun se on mahdollista pienimmällä vaivalla. Kutospalan edessä on kuitenkin pöytäpala, joten sille jalkoja sovitellessa kannattaa varoa mahdollisia limutölkköjä ja kahvikuppeja.

Yksi pienempi huomio, mikä ei näin talvena varmaan monelle ole edes tullut mieleen. Palan takaalta löytyy avattava luukku ulos, joten jos kiltalaiset haluavat tuulettaa kiltahuonetta, niin veto selässä saattaa tuntua ikävältä, vaikka lämpötila olisikin mikä tahansa. Tämä koskee hieman myös edellistä palaa, mutta luukku ei sen kohdalle ylety niin paljoa kuin tähän.

7.

Seuraavana palaan siirtyessä huomaa kaksi muutosta, yhden pienen positiivisen ja yhden suuren negatiivisen. Positiivinen asia edelliseen

Paikoilla 12-14 infonäyttöjen valo häiritse pääse häiritsemään

verraten on vielä enemmän parantuneet näkymät valkokankaalle. Kuitenkin tähän palaan siirtyessä menettää kahvipöydän vierestään ja jos edessä olevalle pöydälle nostaa jalvoja, joutuu olemaan hieman kulmassa. Keskellä oleva kahvipöytä ei ole suoraan edessä. Muita eroja ei löytynyt.

8.

Toinen todellisista kulmapaloista: hieman epä mukava asento ei korjaannu parhaalla mahdollisella tavalla suuntaamalla jalat 6 ja 7 palojen suuntaan, sillä takana oleva pystypäätepöydän taso luo ikävän kyhmyä, mihin selkä osuu helposti. Kuitenkin asia on korjattavissa sohvilta löytyvillä tyynyillä. Yksikin tyyny riittää siirtämään istujaa sen verran, että pystypäätepöytä ei häiritse. Käsinojamahdollisuus nousee esille taas tässä palassa, eli mukavasti joutilaana olevana voi laskea kädet lepäämään.

Kun jalat ovat suunnattuna 6 ja 7 palojen suuntaan, on kuitenkin havaittavissa yksi sosiaalisen puolen puutos. Selän taakse jää kiltiksen

pöydät, joten siellä istuvien kiltatoverien kanssa keskustelu hieman hankaloituu. Puheen kuulee kyllä, mutta visuaalinen puoli puuttuu. Asiaa voi korjata hieman siirtämällä jalat osoittamaan 9 ja 10 paloja kohti. Tällöin näkee hieman pöydillekin, mutta pystypäätteet estävät näkyyvyyttä huomattavasti. Kuitenkin pystypäätteitä käyttävien henkilöiden kanssa puhuminen on helppoa.

Lepäämismahdollisuudet ovat myös auenneet uusiin mahdollisuuksiin. 6,7,8 kombolla saa tilaa käytettyä kolmen palan verran, joten normaalipituiset ihmiset pystyvät lepäämään jalat suorana, mikä on aiempiin verrattuna tervetullut ominaisuus. 8,9,10,11 kombolla taas saa kiltahuoneella maksimaalisen tilan itselleen ja killan pisimmätkin mahtuvat lepäämään tässä asennossa. Kuitenkin todennäköisesti tätä ei pääse tekemään, sillä kyseiset palat tuntuvat olevan suosituimpia, joten joku todennäköisesti istuu jo jollain niistä.

9.

Jännittävää, siirryimme kolmannel-

le seinälle. Melkein suoraan keskellä valkokankaaseen nähden, peli- ja elokuvamahdollisuudet ovat loistavat! Samalla myös kaiuttimien eroja pystyy havaitsemaan selvemmin, eli oikea ja vasen erottuvat. Tältä palalta alkaa myös näkemään hyvin kiltiksen ovelle ja onkin helppo moikata kiltatoveria joka saapuu paikalle. Pystypäätepöydän levyn tuoma epä mukavuus on olemassa taas, kuitenkin tyyny voi korjata tämänkin.

10.

Nyt aletaan olemaan kohta "paraatipaikoilla". Melkein keskellä valkokangasta on yksi parhaita paikkoja pelata. Negatiivisia asioita ei ihan hirveästi ole, sosiaalinen puoli alkaa olemaan kadotettu mitä tulee sohvien ulkopuoliseen elämään. Suoraan edessä oleva pöytä tarjoaa mahdollisuuden laskea alas limutölkkinsä tai kahvikuppinsa pelaamisen ajaksi, ja se tarjoaa mahdollisuuden nostaa helposti jalat ylös tarvittaessa. Infonäyttöjen katsominen vaatii kyllä pään kääntämistä, mutta näytöt ovat kuitenkin helposti luettavissa.

11.

Paraatipaikka! Keskellä valkokangasta, joten näkyyvyys on paras mahdollinen. Oikea/vasen -äänet erottaa helposti ja edessä on jalkarahi. Mikä voisi olla enää parempaa?

Varsin monelle tämä paikka tuntuu olevan the paikka, mistä löytyy yleensä aina joku istumasta. Kuitenkin, ei tämä paikka ole ilman huonoja puolia...

Paikan takaa löytyy suoraan lierokone. Pelaavien tovereiden näppäimistön armoton näpytys kuuluu häiritsevästi suoraan korviin ja saattaa haitata elokuvan katsomisen tai pelailun immersiota suunnattomasti. Samalla ihmiset kävelevät useas-

Paikoilta 10 ja 11 on hyvä pelata tai seurata muiden pelaamista

ti ohi paikan vasemmalta puolelta, saattaen vahingossa osua käteen ja näin aiheuttaa kriittisen tilanteen esimerkiksi Towerfallissa!

12.

Pääsemme viimeisen, neljännen, seinän luokse. Yhdessä alkuperäisistä kiltahuoneen suunnitelmista tätä seinää ei pitänyt olla, mutta tukirakenteensa vuoksi se ei ollut mahdollista. Joku voisi tässä vaiheessa keksiä nokkelasti vitsin neljännen seinän rikkomisesta, mutta kyllähän sinä tunnet minut sen verran hyvin, että enhän minä sellaiseen sortuisi...

12 pala on viimeinen kulmapala, joten käsille löytää sijan melkein mukavasti. Verrattuna aiempiin paloihin on viimeisen saarekkeen palat kiinni seinässä, joten se saattaa vaikuttaa käden mukavuuteen. Jos tämän yrittää nostaa selkänojalle.

Tässä palassa on yksi mielenkiintoinen aspekti, en sanoisi sen olevan välttämättä varsinaisesti "huono puoli", mutta ehkä enemmän sellainen pieni "kiusa". Valojen ohjain on tässä heti vieressä, joten tässä istuessa saattaa kuulla pyyntöjä valojen päälle laittamisesta, him-

mentämisestä tai pois laittamisesta.

Tällä saarekkeella on myös mahdollista levätä helposti, sillä tämä koostuu kolmesta palasta. Rennompi asento, eli jalkojen levittäminen muille paloille ja seinään nojaaminen, ei ole ihan niin mukavaa kuin 1 palan tilanteessa. Takana olevan seinän lista on hieman lähempänä keskiosaa, joten se osuu hieman epämukavasti lapaluun seudulle.

Sosiaalinen puoli kärsii tässä asennossa myös: tästä näkee vain sohville istuvat henkilöt. Normaalisessa "kontrolliasennossa" näkee kyllä pystypäätteillä olevat sekä toisen pöytäseurueista.

Infonäyttöjä ei näe tästä ollenkaan, mikä on kyllä negatiivinen puoli. Vastakkaisista ikkunoista voi kyllä toki yrittää lukea heijastuksesta, mutta en näe että korvaisi mitenkään tilannetta.

13.

Viimeisiä viedään. Viihdepuoli on vielä mukava ja näkymä ulos on pieni plussa (löytyy myös edellisessä palassa tietysti). Jalkojaan ei oikein pysty levittämään mihinkään suuntaan eli aika "normaalitason" -keissi

kyseessä.

Hirveästi sanomista kumpaankaan suuntaan ei ole, mukava tässä on kyllä istua, mutta mitään erikoista ei tässä kuitenkaan ole.

14.

Viimeinen pala. Melkein vertaisin tätä edelliseen palaan, mutta muutama negatiivinen puoli löytyy uutena. Selän takaa löytyy pistorasia, mikä painaa selkään epämukavasti, varsinkin kun siinä on kiinni jakorasian johto. Samalla kyseessä on paikka mistä ihmisiä kävelee usein ohi, joten pieniä tönäisyjä laukuista saattaa tulla.

Näiden testien jälkeen voisin tietysti alkaa pistämään paremmusjärjestykseen paloja, mutta ajattelin tällä kertaa nostaa vain muutaman suosikin esille. Palat 1, 4, 6 ja 11 olivat loppujen lopuksi omia suosikkeja. Nopean uudelleentestaus -kierroksen jälkeen ei asia muuttunut, joten varmaan tästä eteenpäin allekirjoitaneen löytää kyseisiltä paloilta.

Yksi vähemmän perinteinen tapa valmistaa simaa

Teksti ja kuvat: Antti Mäki

Jonkinlaista siman esiastetta, hunajaviiniä, on valmistettu ympäri maailman jo tuhansien vuosien ajan. Viikingit pitivät sitä suuressa arvossa ja uskoivat sen lisäävän taistelutahtoa ja nujertavan lukuisia tauteja. Hunaja oli kuitenkin kallista tuontitavaraa, joten 1700-luvulla Suomessa sitä alettiin korvata sokerilla, jolloin sima saavutti suunnilleen nykyisen muotonsa. Ulkomailla simaa on juotu joulunakin, mutta täällä Otaniemessä kuten myös muualla Suomessa se yhdistetään vahvasti kevääseen. Sössön toimittaja päätti kokeilla siman valmistamista itse hyvissä ajoin ennen Wappua ja raportoida siitä lukijoille.

Olen luonteeltani enemmän keksijä ja kokeilija, joten en päättänyt tyytyä aivan tavanomaiseen, vaan poimin parhaita paloja eri resepteistä ja tein omanlaiseni version. Tein simaa suhteellisen pienen neljän litran erän siksi, etten ollut täysin varma juoman onnistumisesta, ja osittain siksin, että minulla ei ollut kovin isoa kattilaa. Käytin siman pääraaka-aineena pelkästään fariinisokeria ja pyrin saamaan siten juomaan hieman enemmän väriä ja makua.

Aloitin siman valmistuksen pesemällä käymisastiaksi valitsemani muovisen sangon huolellisesti kuumalla vedellä ja astianpesuaineella. Sen jälkeen laitoin kattilaan kaksi litraa vettä ja aloin keittää sitä. Veden kiehuessa kuorin ja viipaloin inkiväärin, jota käytin juoman mausteena. Minusta rusinat tuottavat lähinnä pahaa makua simaan, joten halusin kokeilla niiden tilalla jotakin aivan muuta. Veden kiehadetua kaadoin pussillisen fariinisokeria ja hyvin ohuiksi leikatut inkiväärinsiivut käymisastiaan ja kiehuvan kuuman veden niiden päälle. Sekoittelin liuosta, kunnes kaikki sokeri oli liuennut nesteeseen.

Hiivaa ei saa lisätä liian kuumaan nesteeseen, muuten hiiva kuolee. Lisäsin käymisastiaan kaksi litraa kylmää vettä, jonka jälkeen neste oli edelleen jonkin verran kädenlämpöistä lämpimämpää, arviolta 42-asteista, mikä sopi erinomaisesti käyttämäni kuivahiivaa varten. Olin taannoin ostanut Lidlistä pakeitin kuivahiivaa, mutta se oli odotellut pitkään kaapissa käyttöä. Laitoin astiaan teelusikallisen hiivaa, mikä on noin kaksinkertainen määrä kuin resepteissä keskimäärin. Simaan lisätään yleensä sitruunamehua, mutta minä käytinkin limettejä. Viipaloin kaksi limettiä

lohkoiksi, puristin mehun lohkoista astiaan ja pudotin myös lohkot sekaan.

Sima oli käyttämistä vaille valmista, ja jätin sen vuorokaudeksi huoneeni nurkkaan porisemaan. Seuraavana päivänä pullotin siman. Minulla oli varattuna kaksi kahden litran limsapulloa, jotka luonnollisesti ennen pullotusta huuhtelin huolellisesti kuumalla vedellä. Kaadoin kummankin pullon pohjalle kaksi teelusikallista sokeria ennen kuin täytin pullot simalla. Pullotuksessa suppilo on välttämätön apuväline, ilman sitä sangosta kaadettaessa suurin osa juomasta menisi pullon suun ohi. Siivilöin inkivääriviipaleet ja kaiken muunkin kiinteän aineksen pois pitämällä suppilossa puhdasta kangasta.

Monissa lähteissä huomautettiin, että pullojen korkki tulisi jättää hieman löysälle, jotta pulloihin ei syntyisi ylipainetta. Toisaalta juomasta tulee hapokkaampaa, mikäli käymisessä syntyvä hiilidioksidi saadaan pidettyä korkean paineen alaisena. Ohutseinämaisten lasipullojen kanssa varmasti onkin vaarana, että pullon sisään kehittyy niin paljon hiilidioksidia, että pullo räjähtää, mutta muoviset virvoitusjuomapullot on suunniteltu kestämaan hyvin korkeaa painetta. Niissä käytetyllä materiaalilla on taipumus ventyä huomattavasti ennen repeämistä, joten kiersin pullot tiukasti kiinni ja jätin ne huoneenlämpöön käymään. Sen verran kuitenkin asia arvelutti, että päätin varmuuden vuoksi sijoittaa pullot kylpyhuoneen puolelle.

Käymisen pitäisi kestää huoneenlämpötilassa arviolta kolme päivää, mutta kävin jo vähän ennen tätä koemaistamassa toisesta pullosta. Molemmat

pullot tuntuivat aivan kivikovilta, eli painetta niissä oli runsaasti. Minulla kesti kauan saada paine laskettua ulos niin varovaisesti, ettei sima alkanut kuohuta ulos pullosta. Lopputulos maistui varsin lupaavalta, mutta keskeneräiseltä. Hiilihappoa ei ollut sitoutunut juomaan niin paljoa kuin olisi voinut olettaa, ja maku oli lievästi hiivainen. Käyminen oli selvästi vielä kesken. Inkiväärin aromi oli erotettavissa mutta ei mitenkään ylitsepursuavasti. Sitä olisi voinut käyttää huomattavasti enemmänkin. Myös yhden limetin olisi voinut lisätä.

Siman valmistus onnistui mielestäni hyvin. Seuraavassa erässä on tarkoitus muuttaa raaka-aineiden määriä; vain puolet hiivaa ja enemmän mausteita. Hankkimieni aineiden hinnaksi tuli vain noin kaksi euroa, joten siman litrahinta jää erittäin alhaiseksi. Suosittelenkin kaikkia kiltalaisia kokeilemaan siman valmistusta itse ja ennakkoluulottomasti soveltamaan eri ohjeita. Vaikka sain aiheesta kirjoitettua kokonaisen artikkelin, siman valmistus on hyvin suoraviivainen prosessi, jossa ei juurikaan ole oikeita tai vääriä.

Omatehty sima on aina parempaa kuin kaupan

Uuden Ajan Otaniemeläinen Wappusima

Raaka-aineet:

- 4 l vettä
- 500 g fariinisokeria
- 2 limettä
- 25 g inkivääriä
- 1 tl kuivahiivaa tai vastaava määrä tuorehiivaa

Valmistus:

1. Kuori ja paloittele inkivääri.
2. Kiehauta puolet vedestä ja kaada se käymisastiaan fariinisokerin ja inkiväärin päälle. Sekoita, kunnes sokeri on liennut.
3. Lisää astiaan vettä kunnes vesi on sopivan lämmintä hiivan lisäämistä varten. Sekoita tuorehiivaa noin 37-asteiseen tai kuivahiivaa noin 42-asteiseen veteen.
4. Purista limeteistä mehu käymisastiaan ja jätä se kankaalla peitettynä huoneenlämpöön.
5. Noin vuorokauden kuluttua pullota sima. Arvioitu käymisaika on huoneenlämmössä kolme päivää ja jääkaapissa noin viikko.

Osakuntaelämää teekkarisilmin

Teksti: Joona Välilehto **Kuvat:** Katriina Valo, Liisa Jussila

Oletko ajatellut fuksivuoden olleen opiskelujen parasta aikaa? Haluaisitko kokea sen uudestaan? Kiinnostaa-ko poikkitieteellisyys? Jos vastasit johonkin kyllä, osakunnat voisivat olla sinullekin vaihtoehto! Osakunnan fuksiksi tullaan liittyttäessä, eikä se siis riipu opiskeluvuosista. Osakunnan fuksina oleminen ei ole aivan yhtä intensiivistä kuin vastaava Otaniemessä, mutta silti todella hauska kokemus!

Lipunkanto onnistuu myös muualla.

Osakunta? Siis mikä?

Osakunnat ovat Helsingin yliopiston alla olevia järjestöjä pääkaupunkiseudulla opiskeleville korkeakouluopiskelijoille, joilla on jokin suhde tiettyyn maakuntaan. Yleisimmin osakuntiin liittyvät tältä alueelta kotoisin olevat, mutta se ei ole tietenkään ehto osakuntaan kuulumiselle. Monet liittyvät osakuntaan, vaikka ei olisi-kaan erityisiä siteitä kyseiseen maakuntaan. Vain yhteen osakuntaan voi kuulua kerralla. Poikkeuksena tästä on Otaniemessä oleskeleva TF, johon voi liittyä, vaikka olisikin jonkin toisen osakunnan jäsen. Osakuntien jäsenistöön kuuluu pääasiassa opiskelijoita Helsingin yliopistosta ja Aallosta sekä joitain myös ammattikorkeakouluista. Lisäksi senioritoiminta on vahvaa ja ns. nuorseniorit viihtyvät yhä osakunnan tapahtumissa.

Liittyminen

Osakuntaan liittyminen on yksinkertaista: tarvitsee vain mennä paikalle johonkin osakunnan tapahtumaan ilmoittamaan itsensä osakuntaan. Jäsenmaksu on 12 euroa vuodessa. Liityin itse Varsinaissuomalaiseen osakuntaan kolmantena opiskeluvuotena. Osakunnan valinta oli melko luonnollinen, koska olen kotoisin Raisiosta Turun vierestä. Kolmen vuoden teekkaritouhujen jälkeen osakuntaan liittyminen toi hyvää vaihtelua opiskelijaelämään. Päädyinkin jo ensimmäisellä osakuntareissullani apuisännistöön, ja ensimmäisessä juhlassani aamuyön pikkutunneilla minut saatiin houkutelua hakemaan isännäksi, johon minut sitten seuraavaksi vuodeksi valittiinkin. Eli omasta kokemuksesta voin sanoa, että aktiiviksi päätyminen osakunnalle on melko nopea prosessi. Kaikille halukkaille löytyy varmasti jotain hommaa.

Osakunnalla saatat päätyä hallitukseen. Kahdesti.

Tapahtumat

Osakunnat järjestävät aivan samanlaista toimintaa kuin killatkin: juhlia, illanviettoja, urheilua ja kulttuuria. Niin sanottuja kuntailtoja on suurimmalla osalla kerran viikossa. Esimerkiksi omalla varsinaissuomalaisella osakunnalla meillä on ollut kuntaillan ohjelmassa kaik-

kea bikinifitnessin ja tähtitieteen väliltä. Osakuntien tilat ovat päivisin kiltahuoneita vastaavassa käytössä ja niissä voi viettää vapaa-aikaansa. Juhlia on yleensä noin kerran kuukaudessa riippuen osakunnan koosta. Lisäksi vuoden ohjelmaan kuuluvat vuosijuhlat sekä ns. kakkojuhlat. Kaikilla osakunnilla on omat tai toisen osakunnan kanssa yhteiset tilat Helsingissä ja niiden käyttö on hyvin vapaata, joten bileet voivat välillä kestää aamuun asti.

Sitsikulttuuri on hieman erilaista kuin Otaniemessä. Sitseillä on erilaisia tapoja, jotka vaihtelevat vielä osakuntakohtaisestikin. Esimerkiksi kongin sijaan hakataan miekalla pöytään. Lisäksi sitsilaulujen joukosta löytyy jokaisella omia maakuntalaulujaan ja sitsit saatavat päättyä johonkin ihan muuhun kuin on tottunut. On tietysti ehkä hieman omituisia tapoja, kuten se, että rivoja lauluja lauletaan vasta silliksellä (ainakin VSO:l-la). Silliksellä laulaminen ei minulle muutenkaan ole se kaikkein miellyttävien asia krapula-aamuna.

Osakunnat järjestävät myös paljon yhteistapahtumia, joiden taustalla häärii

Osakuntien Yhteisvaltuuskunta ja Osakuntalainen Unioni. Merkittävin tapahtuma lähiaikoina lienee ollut suursitsit Senaatintorilla vuonna 2015, mihin osallistui yli 1000 henkeä sitsaamaan. Ja esimerkiksi tällä hetkellä on tulossa mm. osakuntia yhdistävät Spring Break -bileet.

Mitäs tästä nyt hyötyy?

Ehdottomasti ykkösasia on se, että osakunnalta löytää paljon uusia kavereita. Ja poikkitieteellisyys on taattua! Minun kanssa samaan aikaan aloitti mm. valtio-opin, farmasian ja elintarviketieteiden opiskelijoita. Ehkä suurin etu, johon osakunnat pystyvät on kämppien tarjoaminen. Kämppien määrä riippuu täysin osakunnan koosta ja varallisuudesta. Hämäläis-Osakunnalla on hyvin paljon asuntoja (esim. yksiöitä 78 kpl), kun taas omalla osakunnallani on vain 7 asuntoa yhteensä. Asuntoja pystyy hakemaan kaikki osakunnan jäsenet. Viimeisenä muttei vähäisempänä: sukupuolijakauma tuolla Helsingin puolella sattuu olemaan hieman erilainen kuin SIKillä...

Suursitsit Senaatintorilla.

Lopuksi vielä osakunnat lueteltuina:

Nylands Nation (NN)
Savolainen osakunta (SavO)
Hämäläis-Osakunta (HO)
Kymenlaakson Osakunta (KyO)
Varsinaissuomalainen osakunta (VSO)
Wiipurilainen Osakunta (WiO)
Etelä-Pohjalainen Osakunta (EPO)
Pohjois-Pohjalainen Osakunta (PPO)

Eteläsuomalainen osakunta (ESO)
Karjalainen Osakunta (KO)
Keskisuomalainen Osakunta (KSO)
Åbo Nation (ÅN)
Satakuntalainen Osakunta (SatO)
Östra Finlands Nation (ÖFN)
Vasa nation (VN)
Teknologföreningen (TF)

Mayday, mayday, May Day is coming!

Teksti: Aapo Kokko **Kuvat:** Maurice Prendergast ja Gunnar Bach Pedersen

Wappu on meille teekareille tärkeää aikaa mukaan lukien tietysti varsinainen wappupäivä (tai vapu muulle kansalle) ensimmäinen toukokuuta, joka on myös juhlapäivä työläisille ja muille opiskelijoille. Kyseisellä päivällä on hyvin pitkät perinteet keskiaikaisesta Euroopasta ja nimi Vappu tuleekin 700-luvulla eläneestä abbedissa Valburgista, joka eli Baijerissa nykyisen Saksan alueella. 1. Toukokuuta on se päivä, jolloin hänet julistettiin pyhimyksi. Työläisten juhliminen liitettiin tähän päivään 1800-luvun lopulla ja se on kyseisen juhlapäivän agenda suurimmassa osassa maailmaa. Valpurin päivänä tämä päivä tunnetaan Suomessa, Ruotsissa, Virossa, Saksassa ja Latviassa.

Englannin kielessä toukokuun ensimmäisestä käytetään termiä May Day. Sillä tuskin on tekemistä kansainvälisen hätämerkin kanssa, mutta yhteys on osuva kuitenkin. Tällä termillä onkin helppo löytää, että monissa Euroopan maisissa juhlistetaan Wappua muistakin syistä kuin Valpuri tai työväki. Monissa tapauksissa juhlinta perustuu vanhoihin uskontoihin, usein pakanauskontoihin ja niiden perinteisiin.

Brittein saarilla May Day -juhlinta perustuu vanhoihin kelttiläisiin perinteisiin ja kyseisenä päivänä Isossa-Britanniassa tanssitaan muun muassa jonkinlaisen pylvään (maypole) ympärillä ja kruunataan

Maurice Prendergast:n maalaus May Day:n vietosta New Yorkin keskuspuistossa. Maalauksessa pylvään ympärillä tanssimista, joka kuuluu mm. Iso-Britanniassa ja Saksassa päivän tapahtumiin.

toukokuun kuningatar. Irlannissa May Day perustuu erityisesti Bealtaine nimiseen keltti-festivaaliin, jossa lehmien laumoja viedään kahden suuren kokon läpi, minkä on tarkoitus tuoda onnea. Perinne on jossain määrin kuollut, mutta joitain kokkoja edelleen sytytetään tietyissä paikoissa Irlannissa.

Tuli on tärkeässä osassa myös Tšekeissä. Siellä huhtikuun viimeinen päivä on päléní čarodějnic eli noitien poltto. Suuria kokkoja sytytetään mieluiten mäkien huipuille ja niiden ympärille keräännytään. Tummiä savupalloja hurrataan noidan ilmaan katoamisena. Tämän jälkeen ennen keskiyötä on tärkeää löytää kirsikkapuu, jonka alla pitäisi

nuorten naisten olla suudeltuna keskiyön yli. Seuraavaa päivää kutsutaan rakastuneiden päiväksi.

Italiassa suurimmaksi osaksi vietetään työläisten juhlaa, mutta joissain tietyissä paikoissa kuten Assisin kaupungissa vietetään juhlaa, jota kutsutaan calendimaggioksi tai cantar maggioksi. Assisissa juhla vietetään toukokuun ensimmäisen viikon torstaista lauantaihin, mutta esitapahtumat alkavat jo viikkoa aiemmin (kuulostaa hyvin tutulta...). Paikalliset pukeutuvat keskiaikaisiin vaatteisiin ja päivien tapahtumiin kuuluu mm. paraateja, teatteria ja ruokailua tavernoissa.

Kreikan perinteet juontuvat Antiikin Kreikasta. Kuukausi on

Calendimaggio-juhla Italian Assisi kaupungissa. Paikalliset pukeutuvat keskiaikaisiin asuihin ja tapahtumia on useamman päivän ajan.

nimetty jumalatar Maian mukaan, mutta antiikin kreikkalaiset käyttivät kyseisen kuukauden kuitenkin maatalouden jumalattaren Demeterin ja hänen tyttärensä Persephonen, joka palasi äitinsä luo vietettyään talven Hadeksen luona, juhlintaan. He juhlivat siis kesän paluuta. Nykypärinteisiin kuuluu kukkaseppeleiden tekeminen oviin ja naisten tanssiminen tulen ympärillä ja sen yli hyppiminen. Bulgariassa on myös vastaava perinne, jossa hypitään tulen yli. Siellä vietetään Irminden nimistä juhlaa, jonka rituaalien tarkoituksena on suojella ihmisiä käärmeiltä ja liskoilta.

Romanian juhlan nimi on arminden, joku kuulostaa hyvin samalta kuin Bulgarian juhla. Molemmat juhlat perustuvat kuitenkin pakanaperinteisiin. Romaniassa halutaan juhlinnalla suojella satoa ja karjaa. Siihen kuuluu lampaanpaistin ja lampaan juuston syömistä sekä pujoviinin juomista. Miehillä on usein pujon- tai syreeninkukkia hatuissaan. Vihreät puiden oksat, varsinkin koivun, ovat lisäksi tärkeä

osa tapahtumaa ja niitä ripustetaan kaikkialle. Arminden aikana maatiloilla naiset tai eläimet eivät tee töitä, koska sen uskotaan aiheuttavan pahoja asioita, kuten myrskyjä tai eläinten sairastumista.

Espanjassa vietetään 3. päivä toukokuuta Los Mayosia tai Fiestas de las Crucesia eli ristien juhlaa. Ristien juhlaa vietetään myös monissa Etelä-Amerikan maissa. Los Mayosissa lauletaan lauluja koristetun puun tai veistoksen ympärillä ja parhaista kappaleista ja veistoksista saa palkintoja. Ristien juhlassa muistetaan Pyhä Konstantinuksen äitiä Pyhä Helenaa, joka etsi Jerusalemissa ristiä, jossa Jeesus ristiinnaulittiin. Itse juhlassa koristellaan ristejä ja siitä järjestetään kilpailuja.

Valpurin päivää/yötä vietetään monella tavalla jo aiemmin mainituissa maissa. Virossa juhlinta eli Volbriöö alkaa huhtikuun viimeisenä iltana ja jatkuu yölle, jonka jälkeen seuraavana päivänä on kevätpäivä. Ihmiset pukeutuvat usein noidiksi ja liikkuvat kaduilla. Viron Valpurinyö on ottanut paljon

mallia Saksasta, missä myös ihmiset pukeutuvat noidiksi ja nuorisotekee jekkuja. Kuten Isossa-Britanniassa myös Saksassa tanssitaan pylvään (maypole) ympärillä ja saatetaan pitää toukokuun kuningatar-kilpailuja. Ruotsin Valborg vastaa monin tavoin Suomen Vappua. Aamulla juodaan skumppaa, syödään mansikoita ja keräännytään puistoihin, joissa saatetaan muun muassa harrastaa grillausta ja hieman lisää skumpan juontia. Edellisenä iltana poltetaan kokkoja ja lauletaan kuoroissa (tai kuunnellaan kuorolaulantaa). Valborg on myös opiskelijoille tärkeä juhla ja mm. meille Chalmersin teknillinen korkeakoulu järjestää suuren karnevaaliparaatin nimeltä Cortège, jonka aikana laitetaan lakki päähän ja kesälakin käyttöaika alkaa.

Työväkeä, Valpuria, kesän saapumista ja noitien polttamista voi siis juhlaa jos monenlaisilla tavoilla. En tiedä onko Suomen vappu se kaikista parhain, mutta tiedän että teekkareiden Wappu on aivan omassa stratosfäärissään ja vuoden odotus jälleen palkitaan.

LUONTO KUTSUU

Teksti ja Kuvat: Toni Kangas

Moni viettää päivän-
sä eri näyttöjä tuijotellen:
tehtävät hoidetaan läppärillä
ja tauolla kaivetaan esiin puhelin.
Kiltahuoneen videotykki ja aktiivi-
nen CTR- ja -änäri kulttuuri eivät
auttane asiaa. Kuitenkin, rentou-
tuminen onnistuisi luultavasti
helpommin luonnollisem-
massa ympäristössä.

Otaniemi tarjoaa loistavat
puitteet taukojen viettämiseen
tai matkojen taittamiseen luonnon
helmassa. Espoon rantaraitti kiertää koko
niemen ympäri ja jatkuu etelässä Karhusaarta
ja pohjoisessa Villa Elfviä kohti. Niemen kärjen
länsipuolella rantaraitti vierustaa Laajalahden-
luonnonsuojelualuetta. Tämä vesistöalue kuuluu
pääkaupunkiseudun parhaisiin lintuvesiin, joten
varsinkin lintutornien lähistöllä liikkuesssa kan-
nattaa olla tarkkana ja varoa säikäyttämästä
lintubongareita. Kesäaikaan luonnonsuoje-
lualueella laiduntaa ylämaankarjaa, eli
Helsinkiläisittäin ilmaisten: "normaa-
lia karvaisempia lehmiä".

Kiltahuoneen muu-
tettua TUAS-talolle ovat
Otaniemen lintutorni ja Laaja-
lahden pitkospuut entistä lä-
hempänä. Noin puolesta tunnista
tuntiin tauon saakin sopivasti
vietettyä kiertämällä pitkospuut
tai pistäytymässä kahvilla
lintutornissa.

Rantaraitti tarjoaa myös
oivat mahdollisuudet koulumat-
kojen taittamiseen. Teekkarikylästä
rantaraittia pitkin TUAS-talolle kävely
kestää noin 30--45 min riippuen koukkaa-
ko lintutornin kautta. Julkisilla matkustaes-
sa loppumatkan voi taittaa rantaraittia
pitkin esimerkiksi Turvesuontien, Tietä-
jän ja Innopolin pysäkeiltä.

Mukavia luontohetkiä.

#sössö
#laajalahti
#luontokutsuu

Täytä ruudukko niin, että jokaisella pysty- ja vaakarivillä on sama määrä 1:siä ja 0:ia. Vierekkäin ei kuitenkaan saa olla enempää kuin kaksi. Kun olet saanut numerot paikoilleen, muuta korostetuilla alueilla olevat binääriluvut kirjaimiksi niin, että 1 on A, 10 on B, 11 on C jne. Esimerkiksi 10010 on R. Lopuksi voit muodosta saamistasi kirjaimista salaisen viestin.

HIRVEN PUUHANURKKA

0	0			1	1	
	0	1			1	
				0		
0						1
	1			1		0
0	1					
			0	1		1
			0			

Kirjaimet: _____
Salaviesti: _____ ja _____ wapun tekee

[illegible]

Numerot ylhäällä ja sivulla kertovat, kuinka monta mustaa ruutua tulee kyseiselle riville tai sarakkeeseen peräkkäin. Näiden väliin tulee aina ainakin yksi tyhjä ruutu.

Ratkaisu kannattaa aloittaa suurimman numeron tai tyhjän rivin etsimisestä. Tämän jälkeen kannattaa edetä reunoja pitkin. Suositeltavaa myös olisi merkitä jotenkin, esimerkiksi täplällä, tyhjiksi varmistuneet ruudut.

Oikea vastaus julkaistaan Sössön nettisivuilla.

Kuvat: Toni Kangas, Elias Hirvonen,

Camilla Leiman

